

Symfoniorkestrid hevur fram- úrskarandi tónleikir

Óvurlyft hvørja ferð — minni enn so øll, ið ynsktu atvísu, kundu rúmost til konsertirnar.

Fólk vóru ógvuliga spent uppá, hvussu ið fór at rigga við at halda tær plan-løgdu risakonsertirnar.

Nú hava nakrar verið i tí stóra hús-inum á Skála hjá Kjölbó.

Symfonikonsertirnar hava verið óvan-liga væl undirtiknar av fólk. Tær triggja ar ferðirnar tær stóru konsertirnar hava verið á Skála, hevur fólk ið ikki tótið, um 1000 fólk hava verið hvørt tótið.

Dirigentanir báðir, Mogens Woldike og Thomas Jensen, hava við tí heims-kenda orkestrinum bergtikið Føroying-ar. Tað var satt at siga eitt upplivsi at hoyra og siggja.

Byrjað varð týskvöldið 30. august við føroyska og danska tjóðsinginginum so av-bara og stórbært framborið.

So helt lögmaður hesa vælkomurøðu:

„Mine damer og herrer, kunstnere og venner fra Danmark.

Det er mig en stor ære og glæde på landstyreets og det færøske folks vegne at kunne byde Dem hjertelig velkommen til Færøerne.

Det er første gang, vore øer har den lykke at have besøg af et symfoniorkester af international dimension.

At man på Færøerne har omfattet dette besøg med den allerstørste interesse fremgår bedst af, hvordan man fra de forskellige steder på øerne — trods den ofte besværlige rejse til koncertstederne — har ivret efter at købe billetter til de averterede koncerter.

Man venter sig meget. Men jeg er overbevist om, at man ikke bliver skuffet.

Nú sviður

Tað er ikki eiti á sum fólkaflokk-urgan nú leikar i og gremur seg um landsins víðurskipti. Serliga er tað lónarvíðurskipti teirra, sum eru i landsins tænastru, sum teir siga vera i ólagi — mest tí at lónirnar ikki eru júst sum i Danmark. Hin vegin eru somu menn harðliga imóti, at arbeiðslónirnar verða tíðssvarandi. Tað er at bita merki i, at ikki bert leikar blaðið i um lónirnar, men serliga um, hvør ið settur verður i størv. Hetta man fáa fólk til at hugsa um, hví so er. Sum øllum kunnugt hevur fólkaflokkurin verið ein av partnar-unum i landsstýrinum i 8 ár. Tá hovu teir lónarumsitingina um hendi og og finga tað ólag i, sum teir nú royna at tveita yvir á javnaðarflokkin. Starvs-mannafelagið sigur seg nú vilja hava greiðu á hesum víðurskiptum, sum fyrri 6 árum síðan skuldu verið fingin i lag.

At vera so ringur tapari og vilja so fegin hava tað avgerandi orðið sum fólkaflokksblaðið, hevur eingin sæð lik-an til áður. Skulu tað veruliga verða teir, sum framvegis skulu seta fólk i landsins tænastru? Og er tað ikki ein fólkaflokksmaður, ið verður settur, so leikar blaðið ótt. Hetta er bara niður-

Deres besøg må i sandhed siges at være en storslået og meget generøs hil-sen fra det skønne Danmark til øerne her ude i det åbne Atlanterhav med den skiftende fremtoning — blikstille med den drømmende ro over de store vidder med øernes grønklædte tindtem-pel i morgenrødens og solnedgangens vidunderlige farvespil i sin favn, og så bølgenes og brændingens brus og gi-gantiske leg med kræfterne, dænnende undertonen til stormenes akkord mellem vinterens sneklædte fjelde, alt udgørende den betagende symfoni, som blev skæn-ke os i vuggegave, og som er af uska-terlig værdi for sjælens livselasticitet, den egentlige værdimåler for den en-kele, som for hele folket, en symfoni, som venter på geniets fortolkning for hele menneskeheden i lighed med sym-fonierne af de udødelige mestre inden for musiklivets skønne verden.

Besjælet af denne endnu ikke i sam-let gengivelse udløste symfoni genhil-ser vi Danmark og vore danske venner i tak for den smukke kunstneriske ges-tus, der er vist os ved arrangementet af den storslåede kunstnerbesøg.

Her slås på strenge, der giver gen-klang i vort sind og skaber harmoni og forståelse, der er af den største værdi for et lykkeligt samvær mellem de to brødrætioner.

Vi glæder os til at nyde Deres strå-lende og vidt berømte fortolkning af de store mestres symfonier.

Endnu engang: Vore hjerteligste vel-komsthilsener og tak til Dem alle i ra-diosymfoniorkestret for at De ville friste Atlanterhavets luner for et delatig-gøre os i noget af det skønneste og bedste, der kan gives menneskene.

Hjertelig velkommen!

So vóru leikað: Overture til op. Mas-kerade av Carl Nielsen og síðani Sym-foni nr. 39. E-dur. Kock. 543 av Mo-zart við Mogens Woldike sum leik-stjóra.

Annar partur var: Symfoni nr. 2 D-dur opus 73 av Johannes Brahms við Thomas Jensen sum leikstjóra.

Fáir føroyingar munnu hava verið við til so hugtakandi symfonir. Sangstjór-arnir og teir leikandi vóru sum eitt, samanrunnir til eina ljómandi heild.

Framúrskarandi leikarar og framúr-skarandi sangstjórar.

Hugtakandi og ógloymandi.

Sum fyrsta kvöldið vóru hini kvöld-ini, hvørt bar av øðrum. Kanska tað seinasta kvöldið á Skála var tað magn-mesta, so stórbært og yndisligt, skift-andi á øllum ljóðbylgjum, stórásin og teimum finastu droymandi.

Symfoniorkestrid hevur av sonnum uppiborið okkara hjartans tók við bon og ynskinum um, at vera skjótt aftur til vitjunnar i Føroyum.

Okkara tók og fagnaða!

setandi fyrri teir sjálvar. Vist vóru bara fólkaflokksmenn settir i starv tann tíð tað var, men teir megu nú sissa seg og tola, at eisini onnur fólk fáa loyvi til at søkja og fáa stovr.

»So YMIŠ TÍÐINDI GANGA«

Sigatindur er komin komin inn av fjórða sildatúri við 300 tunnum og hevur nú íalt 1198 tunnur og Lambanes somuleiðis av fjórða túri við 288 tunnum og hevur nú 1119 tunnur.

Sildaskipini eru ikki so mong i tali, sum árin framman undan, men veiðan sær út til at fara at hilst betri enn i fjór.

»Ólavur Hvítie« er komin úr Esbjerg, har hann hevur avreitt. Samlaða veiðan vá 163 tons.

Rútafúsarar hava reiðuliga gjørt um seg i Havn. Fyri kortum gjørdur búrkroppar seg inn á eini nýggi sethúsi við Hoyviksvegin og brotið dýrar rútur fyrri meira enn 1000 krónur i virdi. Eisini i Havnardali hava teir gjørt seg inná fleiri hús og oyðilagt fyrri fleiri hundr-áð krónur.

Politiið hevur fingið upp i hendi, at fáa greiðu á hesum málum.

»Bellona« hevur nú aftur havt fatur á einum enskum trolara, hann fiskaði ikki innan fyrri, men tað var skilligt hvat ætlanin var. Hann slapp við eini ávar-ting.

Louis Zachariasen doyði mikudagin 31. august 70 ára gamal. Hann var staddur i København, har hann hevur ligið á sjúkrahúsi seinasta mánaðin. Líkið kemur heim aftur við Tjaldrinum ið fór úr København i gjárkvöldið.

Hans Olaf Hansen, stjóri á Føroya Vanlukkutrygging verður 65 ár mikudag in 7. september.

»Vágbingur« hevur ligið til umvælingar hesa vikuna. Tað er okkurt i ólagi við spæligreiðunum.

Niels Juul Arge er settur sum stjóri fyrri Útvarp Føroya. Landsstýrisins av-gerð varð tikið aftaná at útvarpsnevnd-in einmælt samtykti at innstilla N. J. Arge.

Niels Juul hevur starvast i útvarpinum tað mestu tíðina síðani tað byrjaði. Tað man vera vanlig metan manna millum, at hann er góður »spikari«. Aksel Tór-garð, ið segði seg frá sum stjóri er nú sóknarprestur i Norðurstreymoy.

Fiskur i Eysturgrønlandi. »Brestre« er nú heimafturkomin av fiskiroynd i Eysturgrønlandi. Teir lata væl at ferð-ini, hava havt gott veður og lítill isur. Veiðan vá 60 tons. Einkelt er at ívast i, at fiskur kann fáast har eysturi um is-urin og veðrið annars er til vildar.

»Brestir fer ætlandi ein túr aftur til Eysturgrønlands at royna.

Hans B. Arge, smíðumeistari hevur konstruerað eina snellu, sum teir hov-du við sær á Brest. Snellan royndist sera væl.

Krusjev skal verða leiðari av russisku sendinevndini á fundi i trygdarráðnum 20. september. Eisini var Krusjev i gjár i Finlandi, har hann i Helsinkfors vit-j-aði Suksseleinan á 60 ára føðingardegi hansara.

Louis Zachariasen

FYRRV. LANDSTÝRISMAÐUR

Teir eru tessverri ikki so mangir við teimum brennandi hugsjónunum. Men teir finnast. Og tað er ikki óv nógv sagt, at teir eru saltið i tjóðini.

Ríkt at hitta slikar, og enn og ríkari at unnast at arbeiða saman við teimum.

At mær hevur verið so væl fyrri, er kanska tað hepnasta i lívi mínum. Tað er ið hvussu er tað, ið stendst mær eina dýrmætast.

Ein av hesum monnum við brennandi hugsjónum, sum eg ikki bert var komin at mótta, men sum lagnan lagaði mær at arbeiða saman við i svárustu árum i nútíðar søgu okkara, var Louis Zacha-riassen.

Hann er nú farin — eisini hann. So mangir av starvsmonnum mínum eru farnir undan honum. Men hansara og teirra verk, teirra idealistisku og hug-reinu sjónir verða at liva. Tað er hin stóri uggin, ið ongatíð fjarar, men verður at flóða, so leingi lívið varir, ja, langt út um i eftirmonnum, ið tá gingu i barnaskóm, men sum kortini vóru við i rákinum og við síni finmerktu barna-sál nomu grundstrongin i tí, sum var uppi tá. Og teir lata aftur frá sær. Liv-ið er so langt, sum víðsetingin og líð-ini ganga, livið her á fold, tað, vit nema við holdi og sál. Hin ævigi spurn-ingur um ævina røkkur Gud havi lov út um lívið á hesum knøtti. Hann tekur i aftur, tá ið vit sleppa her. Hann kennir ikki deyðan, um »hvar« og »hví« — gátan aldri varð loyst og neyvan verður loyst við vitinum, men einans við kensludráttinum og undirvitskuni i okkum.

Louis — so var dagliga heita hans millum manna — kom at seta spor, djúp spor i søgu okkara, góð spor, ið ættir, ið koma, verða at stiga i.

Hann var við at bróta slóð og leggja nýggja rás i tjóðarlívinum. Men tað, sum ger, at hann verður at skara fram úr millum teirra, hann legði út við, (Framhald á 2. síðu).

Kongo. Stríðið i Kongo er ikki minni nú enn higartil hevur verið. Hóast ST hevur gjørt tiltøk at tryggja friðin hevur ikki enn eydnast at skapa frið i landinum. Tað er innanhyssisstríð ið valdar Belgisku hermennir, er nú so gott sum allir farnir úr landinum.

I hesum døgum er stór flóttarstevna i Vesturberlin. I samband við hesa stevnu eru settar serliga strangar reglur fyrri fólk, ið flýggjar vesturum.

Norrona edrúskaparnevndin, ið hevur havt samráðingarfundir i Stockholm fyrri kortum, hevur heitt á tey Skandi-navisku londini, um at bannað soluni av tollfrium spiritus umborð á ferða-skipum.

Asfalteringin i Havn við teimum nýggju tólunum er nú reiðuliga komin i virksemini. Tað er ikki at samanlikna við tað gomlu asfalteringina. Vónandi fer at verða nógv gjørt meðan hetta góða veðrið stendur við. Tað treingir harðliga til.